

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМ ВЕСТНИК

Излиза в С.Б.О.Т.А. Годнашен абонамент 150 лева

Редактор: ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

ТЕЛЕФОНИ: на редакцията 184 на печатницата 55

НОВА СТОПАНСКИ ПЪТЪ

Министърът на търговията, промишлеността и труда г. Христо Василев е в обиколка из провинцията. По нареждане на министър-председателя той влиза във доглед с челиците на стопански съсловия и като сочи път, по който ще се движи стопанската политика на правителството, търси тяхното съдействие и подкрепа.

Изложението, което г. министър Василев направи вече пред стопански събори в Пловдив, Гара-Загора, Бургас, Габрово и други градове, извикват голям интерес. Той се отличава със своята яснота, искреност и желание да се тури ред в стопанския живот на страната. Той е изтъкнал, че не му е възмезно да създаде хармония между всички стопански съсловия, изхождайки от принципа, че стопанският курс на правителството ще се различава коренно от досегашния курс и ще почива на принципа на справедливостта. Производителите сръди ще бъдат насърчавани по разни пътища, за да се осигури и увеличи производството; че се

даде правилно и справедливо разпределение на суровите материали; че се въведе строг контрол върху производствата, за да не се позволи — както се е изразил — нито един грам от тях да се пласира по незаконен път и да стане обект на черната борса.

Изобщо, г. министър Василев представя една добре обмислена социална програма, от която народът може да бъде само доволен.

Държавата се отправя по нов стопански път. Никой не мисли, че могат да се правят чудеса, но все пак, при добро желание и твърда воля, могат да се постигнат много добри неща. Българският народ не е максималист. Той се задоволява и с малкото, стига то да бъде разпределяно справедливо. Народът е с ясно съзнание за тежкостта и сложността времетрае, които свръх и не преживяваме и затова няма да остане чуждо на усилията, които ще се положат, за да се внесе обществена хармония и правда в нашия утробен живот, така много необходими за изграждането на национално силна и социално справедлива България.

Д-ръ Хр. Лютовъ.

СРЕЩУ ВРАЖАТА РЖКА

Когато на един народ липсва обединителна идея и вътрешно съединение, той много лесно може да стане плячка на чужди емежи и апетити. Предъ наднатурна опасност надъ тоя род, тогава няма кой да ги ржка за отбрана, да организира съпротива, за да опазва нацията от разгром и на от поробване. Такъв на нма и външна цена и той инуемо е осъден да бъде даван от събитията. При най-голямото подухване тогава врати-ца на неприятеля се отварят и не влизе, а нахълта! Тогава кралят на държавното съзвучие, тогава настъпва и едно робство.

Наша история има такива примбри, след които е навал края на царствата ни. За създаването на едно такова състояние сръдъ нашия на, развличат неприятели ни, то насочват погледите си насъ. Тъ много добре знае, че когато българският на е единен, обединен око-воата държава и национа-трицът, той представлява за която тб държат смътка, сила е имало случаи да опа-е един ржка, да срази не-хичиство. Затова към вътрешна България тб сж и уважение и страх!

Д-ръ Живко Мариновъ

ДИНЪ Е ДЕВИЗЪТЪ

Беше отдавна, когато на възрожденци и революционери 19 век въздъха кърбори срещу ония, които нждаха името на българина. нни нощи и неспокойни дни рекарвали тб, за да видят ирия свободна и независима. ивот и на смърт сж се и с нервния враг, остри аавди статии, бележки и 16 нения сж писали въ вестни-а списания — колкото и мал-въ брой да сж били въ онова-ше: — печатени въ Цариград, земкуруещъ, въ Венеция, въ-догитъ, въ Загребъ. За Бълга-за тивое сж се съчинявали, едъ с чувствъ и пълни съ лю-а ржката родната стрѣха.

Метни че останат борби-нашият революционери. бич: дълбоко запечатани въ на-съзнание — никога не ще-равят от нас и от ония, че доидат следъ насъ. тб нас не знае епичните на тия българи — дали а си за свободата на Бъл-а — Кой ще ги забрави? — географските мѣстности на а родина, календарните да-годиниата сж станали въ-асторически? Ние помнимъ а си, помнимъ тия дати — а лики и незабравими мигове-ада на един народ — ятъ въ нашитъ души. — Тб-а смъртени от нашитъ го-иети — от поетитъ, вклю-ка въ своя народ и въ своята-а Христа Ботйовъ, отъ

ята лира, за да чуе свѣтътъ жал-битъ на единъ народъ — отек-ващъ като гръмъ въ нѣжната ду-ша на българския поетъ. Тия съ-бития отъ исторически характеръ сж отразени въ творенията на нашия писателъ преди и следъ освобождението на България. За-тѣхъ той намира поетични образи. И въ стиховетъ си той открива тѣхния ритъмъ. Която статия, ко-еко стихотворение и да прочете-те на Христа Ботйовъ, на Сла-вѣйкова, на Добри Чинтулова, на Любена Каравеловъ, вие ще по-чувствувате силата и величието на българския духъ.

Съ слово, съ перо и съ мечъ тб сж работили за родина си. Съ своитъ книги, преписвани че-сто пжти, съ своитъ дѣла, запе-чатани съ тѣхната сръбъ, съ своитъ речи, произнесени по всички кжтове на България, тб сж запал-вали сръдцето на българина за да обща националната свобода и да бжде готовъ да я брани съ живота си. Заради името на Бъл-гария тб не сж чувствували нито гладъ, нито жажда — не сж зна-ли какво е подлостъ, какво е измѣна и предателство — не сж се страхували дори отъ смъртта — въ пригръдките на която сж сж заспивали съ ледена усмивка!

Тия българи — имената на които четемъ на всѣа улица по нашитъ градове и села, въ всѣки паркъ и градина — ни свър-зватъ здраво съ традициитъ на българския народъ. Тб на свой редъ се вдъхновяватъ отъ наша-та история и отъ нашето минало. Въ сжщностъ, тб се явяватъ про-дължители на дѣлото на бълга-рина отъ първото и отъ второто български царства. Тѣхнитъ бор-би сж брънка отъ борбитъ, воде-ни въ миналото.

И въ първото и въ второто царство — отъ Черноризецъ Хра-бъръ до Ивана Вазовъ, отъ Си-меона Първи до Симеона Втори — единъ е девизътъ на нашитъ духовни и политически представи-тели: — Освобождение и обедине-ние на българския народъ!

Сл. Данаиловъ.

ПО ПЪТЯ НА ВОЕННАТА ИСТОРИЯ

ВОЙНАТА ВЪ МИНАЛОТО И ДНЕСЪ

Първият оржdeenъ изстрелъ въ свѣта. — Гръцкият огнь. — Кучета-динамитъ. — Какъ действуватъ подводниците

Ако се върва на китайската исто-рия, за пръв път оржdeenъ из-стрелъ се е чулъ презъ осемесетъ и петата година на християнска ера. Първото орждео е принадлежало на царъ Витей, а първиятъ изстрелъ е билъ отправенъ срещу татаритъ.

Лигурийският историкъ Аулусъ Юсерянусъ е написалъ една много интересна история, въ която разказва, че презъ времето на Венециано-генуезката война германцитъ предло-жили на венецианцитъ две малки ме-талически орждия, които имъ до-принесли голѣми услуги съ тревогата, която вдигнали въ противника лагеръ, и съ разрушенията, които тб нап-равили въ противниковитъ редове.

Първитъ орждия

Въ военната история е отбелязано, че първитъ орждия, които се явя-ватъ на бойното поле — презъ вре-ме на войната между Флоренция и рода Медичи — били донесени въ

Италия отъ Бартоломео Калиони. Тѣ като принцъ Фарари билъ раненъ отъ единъ снарядъ, той обвинилъ Барто-ломео Калиони, че употребявалъ ма-гичесничество.

При нападението на Цариградъ презъ 1419 година Мохамедъ расо-чилъ къмъ стениитъ на града едно орждео, което гръмнало седемъ пж-ти въ единъ денъ. Снарядътъ тежалъ 300 ливри (ливри — половина кило-грамъ). Нападнатитъ се бранитъ, като хвърляли по неприятеля твърди пред-мети отъ 150 ливри тежина.

Презъ 1425 година англичанитъ нападнали града Монсъ и го обстре-ляли съ орждейни снаряди. Въ 1436 година германцитъ, благодарение на орждията си, могли да завзематъ бръговетъ на Дания, а презъ 1493 година Карлъ VIII, кралъ на Франция, завзель Неаполъ благодарение на своята артилерия.

Областният директоръ на докладъ

При министъра на вътрешнитъ работи

Въ началото на тая седмица областният директоръ г. Влади-миръ Йоновъ бѣ на докладъ при министъра на вътрешнитъ работи г. проф. д-ръ Станишевъ. Въ раз-говоръ г. директорътъ ни съобщи, че докладъ е билъ въ връзка съ редица въпроси отъ стопански и административенъ характеръ.

Въ четвъртъкъ г. директорътъ замина пакъ за столицата, за да участвува въ общото съзвѣщение на областнитъ директори, свика-но отъ министъра на вътрешни-тъ работи.

Нови облекчения за земе-дѣлскитъ стопани

Царевца вмѣсто масъ

Съгласно нареждането на ди-рекцията на храноизноса плѣвен-скитъ областенъ инспекторъ е от-правилъ нарочно окръжно до околиститъ управители, кметове-тъ и до околиститъ дирекционни представители, съ което съобща-ва решението на министерския съветъ, а именно:

— Стопанитъ, които не сж пре-дали опредѣленитъ имъ за ре-визиране наряди отъ свинска масъ, реколта 1941/42 и 1942/43 год., които не сж хранили свине презъ стопанската 1943/44 год. и не разполагатъ съ краве и биволско масло, олио и слънчогледово се-ме, да се събѣдятъ за редовни, ако до 1 августъ т.г. срещу единъ килограмъ непредадена свинска масъ, предадатъ по 25 килограма царевца.

Въпросъ, който трѣбва да се изясни

По снабдяването съ каменни вжглища

Вестникитъ съобщава, че граж-данитъ, които не могатъ да си доставятъ сами каменни вжглища направо отъ мини „Перникъ“, трѣбва най-късно до 5 т. м. да се прикрѣпятъ къмъ нѣкой складъ за гориво. Гражданинъ се оплакватъ, че нѣкой стопани на складове отказвали да ги запишатъ понеже нѣматъ нареждане за това. Въпросътъ трѣбва да се изясни, защото опредѣлениятъ срокъ мина, а много граждани сж безъ гориво

Годишната сесия на Върхов-ната стопанска камара

Какви въпроси сж разглеждани

Въ връзка съ годишната се-сия на Върховната стопанска ка-мара, която се състои тѣзи дни въ гр. Лѣвечъ, пишамъ ни, че въ нея сж взели участие освенъ пред-седателитъ и главнитъ секретари на стопанскитъ камари, още ръководнитъ тѣла на професионал-нитъ съюзи и изтъкнати стопан-ски деятели въ царството.

Засѣданията сж се ръководи-ли отъ председателя г. Ст. Хр. Никифоровъ, който при открива-нето направилъ прегледъ на дей-ността на института отъ основъ-ването му до сега. Билъ гласу-ванъ и бюджетъ на камарата, възлизающъ на 38,600,000 лева. Следъ разисквания били устано-вени линиитъ на пълно сѣдруни-чество между Върховната стопан-ска камара, областнитъ стопански камари и професионалнитъ съ-юзи.

Сесията е била закрыта съ речъ отъ г. Никифоровъ, който отправилъ апелъ за сплотеностъ около правителството на г. Ба-гряновъ и подпомагане на него-витъ усилия за стопанското раз-витие на страната, за да се по-стигне по-голямъ социална хар-мония.

Гръцкиятъ огнь

Презъ 941 година, когато рус-киятъ князь Игорь поискалъ да пре-мине съ голѣмъ флотъ отъ повече отъ хиляда кораба отъ Черно въ Мраморно море, византийтъ му противопоставили около 16 кораба-чета. Съ този смѣненъ флотъ въ сравнение съ руския, тб почти на-пълно унищожили мощната руска армада.

Поражението на руснацитъ се е дължало на това, че византийтъ разполагали тогава съ най-страшното орждео за тая епоха — гръцкия огнь.

Дълго време ученитъ сж се тру-дили да узнаятъ какво представля-ло отъ себе си това опасно орждео. Споредъ гръцкиятъ историкъ Тео-фанъ гръцкиятъ огнь билъ откритъ отъ военния инженеръ Калиносъ отъ Хелиополис презъ 670 година. Спо-редъ даннитъ, които имаме до днесъ, гръцкиятъ огнь представлявалъ смѣсъ отъ сѣра, солъ, смола, петролъ и пре-горена варъ.

Кучета-динамитъ

Въ чуждзя печатъ отново се по-явяха съобщения, че въ борбата съ германскитъ бойни коли на источния фронтъ Съветитъ пакъ използватъ „кучета-динамитъ“.

Споредъ показанята на заловени пленници — още презъ 1942 година въ градъ Павлоградъ били събрани около 20 хиляди кучета на особена дрес-ировка. Тѣзи кучета ги приучавали да носятъ на гръба си торба съ пѣськъ и да се хвърлятъ подъ сръчанитъ бой-ни коли или да лѣзатъ пѣлъ сръ-литъ на улищата или въ полето мо-торни коли. За боре изпълнени-урокъ животнитъ получавали порция месо, а ако кучетата се съпротивя-вали — държели ги гладни.

Следъ такова обучение кучетата били отправени на фронта на групи по 250. Тамъ торбитъ съ пѣськъ били замѣнявани съ алски машини и кучетата били пуцани срещу про-тивника.

Това откритие, обаче, не дало никакви резултати. Съветското ин-тенданство работѣло крайно лошо, на фронта месо нѣмало и цѣлото обу-чение на кучетата отишло напразно. Не получавайки месо, тб не се хвър-ляли напредъ и не гонѣли бойнитъ коли, а лѣгали въ полето и били вдигнати въ въздуха отъ избухването на алската машина, която е привър-зана на гръба имъ.

Гимназии и гимназиали въ областъта

Окончателното разпредѣление. — Въ кои села, ще бждатъ открити клонове. — Районирането на селата въ Плевенско

Изработено е окончателно раз-предѣлението по откриването на гимназии и гимназиали клонове въ Плевенска областъ презъ но-вата учебна година. Въ цѣлата областъ ще има 26 мъжки, деви-чески и смѣсени гимназии и 32 гимназиали клонове. Разпредѣ-лението бѣ прието и отъ съвета на околиститъ училищни ин-спектори, който заседава въ Плѣ-венъ.

Споредъ разпредѣлението, въ Плевенъ ще има две пълни гим-назии — мъжка и девическа, а въ околията: пълни смѣсени въ се-лата Левски, Николаево, Писаро-во и Долни-Джбникъ; непълни — до шести класъ — въ селата Пор-димъ, Бохотъ, Бѣглежъ, Комаре-во, Тръстеникъ, а до пети класъ — въ с. Върбица; въ Никополско — пълни въ Никополъ и с. Сла-вяново; въ Ловешко — пълни въ Ловечъ (мъжка и девическа); смѣ-сени въ Угърчинъ и Лѣтница и до пети класъ — въ селата Дой-ренци и Бѣларене; въ Луковитско — пълни въ Луковитъ (мъжка и девическа), а непълни (до седми класъ) въ селата Бѣлсичево, Дер-манци, Садовецъ и Радомирици;

въ Тетевенско — пълни смѣсени въ Тетевенъ и Ябланица, а не-пълни (до шести класъ) въ селата Гложене и Видраре; въ Троянско — пълни смѣсени — въ Троянъ и Врабевъ.

Въ Плевенска околия селата се включаватъ въ районитъ на гим-назитъ, както следва: къмъ с. Левски — Аспарухово, Каменецъ, Бориславъ, Одрене, Катерица; къмъ с. Пордимъ — Вълчи-Трънъ, Обнова, Пелишатъ, Згалево; къмъ с. Николаево — Ласкаръ, Ралево, Учидолъ и Горталово; къмъ с. Бохотъ — Радичево, Тученица, Бръстовецъ; къмъ с. Бѣглежъ — Бъркачъ, Петърница, Кирило-ва; къмъ с. Ловешко — Махило-ва, Горни-Джбникъ, Старо-сели-къ, Върбица — Бръшляница, Буковлъжъ, Опанецъ; къмъ с. Ко-маревъ — Божурица, Рибенъ, По-демъ, Злокучене; къмъ с. Тръстеникъ — Славоица, Орѣховица, Горна-Митрополия, Долна-Митро-полия и Биволаре; къмъ с. Долни-Джбникъ — Крушовица, Дисеви-ца, Търнене, Къртожабене и Ясенъ.

Ученицитъ отъ с. Тоделенъ ще посещаватъ гимназията въ с. Сла-вяново.

Подпали градушки въ Плевенско

Пораженията въ района на Плевенъ

Презъ тая седмица въ района на града падна опустошителна градушка придружена съ неза-помнена буря. Засегнати сж пре-димино лозята. Загубитъ сж отъ 10 до 100%.

Презъ седмицата падна втора градушка и отъ нея бѣха засег-нати селата Бръстовецъ, Кжшинъ и Къртожабене. Паднала е гра-душка и въ района на нѣкои се-ла въ Луковитско.

Отъ началото на пролѣтъта до сега сж паднали градушки въ районитъ на селата Бръстовецъ (два пжти), Обнова, Одрене и Пи-сарово. По-големия загуби сж би-ли нанесени въ района на с. Об-нова.

Помощи за стопански мѣ-роприятия въ областъта

Постройка на модерни люпили

Плевенската областна стопан-ска камара е отпуснала 85,000 лв. за награди на отличени стопани-говедовъци отъ нѣколко села въ Плевенска и Луковитска околии. Освенъ това камарата е отпусна-ла и по 50,000 лв. помощи за постройка на модерни люпили въ селата Жгленъ — луковитско, Ябланица — тетевенско, Телишъ — луковитско и Бръстъ — никополско.

Административни промѣни

Премѣстени и назначени кметове

Министърътъ на вътрешнитъ работи е подписалъ заповѣди за следнитъ административни про-мѣни въ Плевенско: кметътъ на с. Пордимъ, Иванъ Русевъ, се пре-мѣства въ с. Черни-Витъ, тете-венско. На негово мѣсто е на-значенъ Кирилъ Христановъ, до-сегашенъ учителъ отъ с. Пордимъ. За кметъ на с. Бръшляница е назначенъ Никола М. Досевъ, до-сегашенъ секретаръ на скопската областна дирекция. Уволненъ е въ интереса на службата кметъ на с. Злокучене, Емилъ К. Дечевъ.

Продълженъ срокъ. — Плѣ-венското областно акцизно управ-ление съобщава, че съгласно на-реждането на м-вото на финан-ситъ, срокътъ за снабдяване съ патени по законитъ за тютюна, държавнитъ привилегии и акци-зитъ, както и по закона за „об-щияния налогъ, за второто три-месечие на тая година, е про-дълженъ до края на този месецъ.“

Какъ действуватъ подвод-ниците

Когато нѣкой капитанъ на под-водникъ забележи приближаването на неприятелски кораба, той отъ личенъ опитъ знае, къмъ коя класа може да причисли кораба. Следъ това той из-качва приближаването му, за да мо-же да го разгледа по-подробно. Ко-гато корабътъ е на по-голямъ раз-стояние, капитанътъ измѣря съ спе-циаленъ уредъ дължината му, следъ това най-подробно започва да го раз-глежда частъ по частъ. Имайки опит-ностъ, той върши това съ най-голѣ-ма бързина.

Веднага следъ туй се записватъ отговоритъ на следнитъ въпроси: колко мачти има кораба, колко ку-мина, формата и направата имъ, каква е формата на задната частъ на ко-раба и пр.

Всѣки корабъ има достатъчно от-личителни белези, благодарение на които всѣки капитанъ съ най-голямъ сигурностъ може да установи него-витъ разбѣри. Докато капитанътъ върши всичко това съ перископа, дежурниятъ офицеръ, който записва даннитъ, съобщавани отъ капитана,

следъ въжнитата, на която сж нане-сени силуетитъ на всички кораби въ свѣта, за да се установи класата на кораба, който е предъ тѣхъ.

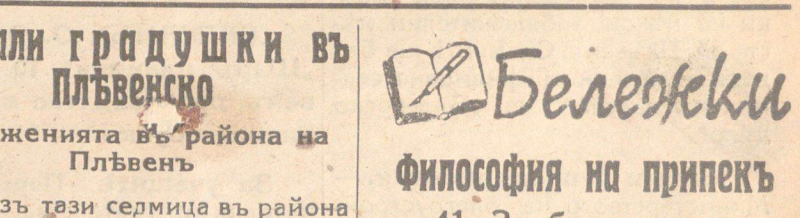
Всичко се извършва съ най-го-лямъ точностъ и внимание, за да може по късно точно да се опредѣли не-говата класа.

Приспособление за въз-душна тревога

Въ Швеция е изработено приспо-собление за предаване сигнала на въз-душна тревога по телефоннитъ жици. За тая целъ въ всѣки домъ, който има телефонъ, се поставя дървенъ електрически звънецъ, съединенъ съ телефонния жици.

Този звънецъ не може да звъни при обикновеното напрежение, което минава по телефоннитъ жици. За да почне да действува, трѣбва по-голямъ напрежение, което се пуска само то-гава, когато се даде сигналъ за въз-душна тревога.

Приспособлението работи въ про-дължение на една минута и дава на-прежение, което не може да повреди изолацията на жицитъ, по които минава.

Философия на припекъ

41. За бедствието

То иде най-често изъ невидѣлица. И тогава не можемъ нито да го предвидимъ, нито да го предотвратимъ, защото е слѣпо.

Но има бедствие — дѣло на човѣшката воля. То най-често се предвиди, но е жадно предпритом дори и когато имаме жалание за това.

Думата ни е за бедствието изъ не-видѣлица.

Плжуватъ се влака, каруца или пешъ. Гледате и не можете да се наравда-те на това, което природата е дала като награда за усилията на човѣшкия трудъ.

Полето се прострало на дължъ и на ширъ и губери, губери — най-разношв-ни и най-примамливи за очитъ и . . . за сръдцето.

Разлислили се дини, тикви, захарно швелко, жлътѣнати се слънчогледи, по-жълтитъ ечемичи, ржжъ, жита, навели плодоносни класове . . . и лозя, лозя по баиритъ, натрупани съ сочни зелени ли-ста и обилнитъ плодъ.

Годишната предвещава да бжде хлѣбородна.

Сръдъ полето — човѣкътъ на труда, попопѣтъ отъ пѣящото слънце, снелъ шипка, изтрива съ ржжавъ потно чело, гледа съ радостъ, но и съ тревога на-градата на още не прибранъ трудъ.

Прекръства се и влива очи къмъ небето:

— Господи, запази трудеца ни! Още малко! . . .

А жегата е непоносима. Зеръ, пло-дѣтъ зръбъ, „хлѣбътъ се пече“.

Ще се наситятъ гладни гърла, ще се закрѣпятъ продръни негодли.

И изведнѣжъ — буря, градушка . . .

Ледени зръна като орби падатъ отъ небето и биятъ и унищожаватъ безъ жалъ тежкия човѣшки трудъ.

За мигъ плодѣтъ е повалилъ като избити войскари на полето на честъта.

Полето, лозята, гората — опустяватъ. Опустяватъ и душитъ.

Убита е радостъта, убити сж надеж-дитъ за по-добро.

Слънното грѣе, като понапредъ, но не топли вече сръдцата.

Следитъ на труда, навели глави, ронятъ неспокойни сълзи, защото сж погребали радоститъ си, упованията си подъ поваленитъ листа и плодове на своя кървава тропъ.

Плчатъ, защото плачатъ облегчава страданията!

Но се и примирете. Зашто злото не иде отъ човѣка, не е и покъсметно. Наистина казано е:

— Градъ гледа не прави, но тежко му, когото удари!

Обаче злото, пакостъта, опустоше-нията, бедствията, които сами си причи-няватъ съ нашата вѣчна неосъвършеностъ сж по-мѣстоуни, по-дѣлствителни и по-не-поправими отъ тия, които ни праща не-бето.

Само взаимната помощъ, сѣдруни-чество, слога и обединение на усил-ията ни къмъ добротворство, ще смѣн-чатъ негодитъ, които ни причиняватъ бедствията, пратени отъ небето. И все пакъ:

— Тежко му, когото удари!

Пегасъ.

Единъ изпълненъ дългъ е като изплатите абонамента си за в. „Северно Ехо“.

Не ча-кайте нова покана!

сели силуетитъ на всички кораби въ свѣта, за да се установи класата на кораба, който е предъ тѣхъ.

Всичко се извършва съ най-го-лямъ точностъ и внимание, за да може по късно точно да се опредѣли не-говата класа.

Приспособление за въз-душна тревога

Въ Швеция е изработено приспо-собление за предаване сигнала на въз-душна тревога по телефоннитъ жици. За тая целъ въ всѣки домъ, който има телефонъ, се поставя дървенъ електрически звънецъ, съединенъ съ телефонния жици.

Този звънецъ не може да звъни при обикновеното напрежение, което минава по телефоннитъ жици. За да почне да действува, трѣбва по-голямъ напрежение, което се пуска само то-гава, когато се даде сигналъ за въз-душна тревога.

Приспособлението работи въ про-дължение на една минута и дава на-прежение, което не може да повреди изолацията на жицитъ, по които минава.

